

SIŘEJOVICKÉ LISTY

04/2021 1. ročník

2. číslo

Vážení spoluobčané,
vítám vás u druhého vydání našeho zpravodaje. Máme tu již všemi tolik očekávané jaro a spolu s ním i krásné jarní počasí. Nás ale v letošním roce dost potrápila zima. Bylo nádherné pozorovat tu bílou krásu kolem nás, která zakryla všechny nedokonalosti všedních dní. Možná jsme v té době i všichni tak trochu pozapomněli na naše starosti a užívali jsme si radostné chvíle spolu s našimi dětmi a vnoučaty.

Jako starostka bych chtěla ocenit práci našeho zaměstnance, který všechna frekventovaná místa, jako jsou chodníky a schodiště, často již od ranních hodin znovu a znovu čistil od dalších a dalších přívalů sněhu. Sněhové bariéry kolem silnice ale byly místy tak mohutné, že je nebylo možné s traktůrkem a řetězy na kolech překonat. Ale zvládli jsme to. S traktůrkem s radlicí na odhrnování sněhu a někdy i s lopatou a odhrnovačem. Často nám práci komplikovala zaparkovaná auta, takže jsme se do některých částí obce ani technikou nedostali, ale o to jednodušší pak byl úklid v místech, kde jste nás již sami předběhli a uklidili si sněhovou nadílku před domem sami. Děkuje, protože i to nám často pomohlo. Velké poděkování pak patří hlavně zaměstnancům ZS Slatina za to, že nám traktorem s pluhem pravidelně prohrabovali všechny naše místní komunikace.

Mrzí mě, že nám koronavirová situace stále znemožňuje pořádání kulturních akcí. Nemůžeme se setkávat a trávit svůj volný čas tak, jak jsme byli zvyklí. Věřme, že koronavirovou situaci zvládneme, a doufejme v to, že nás tato celosvětová krize posílí. A snad i v médiích a politice začne přibývat projevů odborníků a rozumných lidí. Za zastupitelstvo obce mohu říci, že se na vás moc těšíme a jakmile nám to situace dovolí, začneme opět realizovat náš společný kulturní život.

NOVINKY Z OBCE

Úprava zeleně v obci

Vzhledem k tomu, že jsou v zimě dřeviny ve vegetačním útlumu, nastává ta pravá chvíle pro jejich ořez a případné kácení. V lokalitě u kostela sledujeme pravidelně dva jasanů ztepilých, které jsou po napadení broukem lýkohubem zrnitým v poměrně špatném stavu. Jednomu z nich byly před několika týdny velmi razantně ořezány staré, odumřelé větve a časem uvidíme, jak se postupně se svým škůdcem vyrovná. Druhý jasan ztepilý byl bohužel pokácen, neboť poškození terminální větve bylo nevratné, hrozilo jeho rozlomení a pád na komunikaci.

Dále byl proveden poměrně radikální ořez keřů v lokalitě u rybníka. Ořez dřevin se obvykle provádí proto, aby stromy a keře omládlý a prospívaly. V tomto případě se jednalo o tzv. zmlazovací řez, který se používá v případě, že dřevina začíná stárnout. Stromové patro v této lokalitě reprezentují především javory, v tom keřovém je hojně zastoupená tzv. zlatice. Jedná se o krásně žlutě kvetoucí jarní keř, kterému se mylně říká zlatý déšť. Chybějící keře zlatice chceme ještě během jara dosázet a celý pruh keřového patra již následně udržovat ve výšce max. do 1,5 m tak, abychom si jeho údržbu zajistili sami vlastní technikou. Zbytek ořezané dřevní hmoty si naším zahradním drtičem nadrtíme a vzniklou drť použijeme do záhonů

Oprava obecního úřadu

Rekonstrukce obecního úřadu byla dokončena v roce 2009. Velký kus práce na této budově odvedl nejen projektant, ale při rekonstrukci i firma, která stavbu realizovala. Důležitým pomocníkem byly tehdy i dobové fotografie budovy. Jenže už několik let poté se strakapoud společně s dalšími opeřenci rozhodl, že fasáda této budovy je ke hnízdění mnohem lepší než starý vykotlaný strom nebo keře. V loňském roce se nám podařilo svépomocí opravit ty největší díry a letos přišla na řadu celá horní římsa. Byl to jeden z typických prvků původní fasády, ale vrátit ji opět zpátky do původního stavu by bylo nákladné a časem by mohla vypadat úplně stejně jako nyní. První nevýhodou této římsy byla šíře, která umožňovala ptákům nerušený pohyb a dostatek místa k postavení hnízda, druhou byl pak zvolený materiál.

Sociální zázemí na dětském hřišti

Stavba sociálního zázemí se zdárně blíží do svého konce. Je téměř konec března a uvnitř budovy se dokončují rozvody vody, elektřiny, obložení stěn, podlahy. Úplně na závěr budou místnosti vybaveny sanitární keramikou - umyvadly, pisoáry a toaletami. Nad rámec zakázky dojde ještě k vybudování přístupového chodníku před budovou. Jsme moc rádi, že se nám tuto stavbu podařilo zrealizovat, a tím přispět ke zvýšení hygienického komfortu při konání všech kulturních a sportovních akcí na dětském hřišti.

BYTOVÝ DŮM

Objekt bytového domu získala obec do svého vlastnictví v roce 2012 za cenu 1,5 mil. Kč. Oprýskaná a zanedbaná budova bývalého statku, která už byla nějakou dobu zcela opuštěná, dostala svoji druhou šanci. A to už v roce 2014, kdy prošla první větší rekonstrukcí. V tříměsíčním, téměř šibeničním termínu, se povedlo zrekonstruovat její pravou polovinu na prostory mateřské školy. Stavba tehdy vyšla na téměř 2 mil. Kč, a díky této rekonstrukci vznikly naprosto úžasné a moderně vybavené prostory s kapacitou 15 dětí. A to je předností a výhodou naší mateřské školky. Je zde jen jedna smíšená třída dětí ve věku od 2 do 6 let. Právě smíšené prostředí umožňuje menším dětem učit se od starších a starším dětem, aby se naučily těm mladším pomáhat. Ve školce je prostorná šatna, WC a umývárna včetně sprchového koutu a třída – herna s částí rozdělenou na pracovní, lehárnu a je zde dostatečný prostor pro učení i hru. Součástí školky je i krásná zahrada spolu s venkovním hřištěm. Projekt revitalizace zahrady byl spolufinancován ze Státního fondu životního prostředí ČR a kompletně byl dokončen až mnohem později, v roce 2018. Celkové náklady se vyšplhaly na více než 400 000 Kč.

V úpravách vlastní budovy se nicméně pokračovalo postupně. V roce 2015 přišla na řadu výměna střešní krytiny a již o rok později se podařilo dokončit projekt na oživení levé části budovy. Při kompletní rekonstrukci této části tak vzniklo pět zcela nových bytových jednotek o velikosti: 3x 2kk, 1x +kk a 3+1. Kolaudace a slavnostní otevření bytového domu se uskutečnilo v roce 2017 a rekonstrukce i se střechou vyšla téměř na 6 mil. Kč. V té době ale ještě nikdo z nás netušil, že kvůli nedokončené elektro přípojce bude možné s odřenýma ušima plně obsadit jen byty tři. A to na celý jeden rok. Když se pak v létě 2018 podařilo elektro přípojku dokončit, napojit zbyvající byty na elektřinu a obsadit je nájemníky, nastal problém s vnitřní kanalizací v bytě č. 3 a 5. Jelikož se jedná o byty v 1. nadzemním podlaží, projevil se tento problém především vytopením bytů v přízemí.

Tím se rozjela série reklamací s firmou, která stavbu realizovala. V některých bytech byla vnitřní kanalizace opravena i několikrát, než firma přistoupila na dohodu, došlo k odstranění plastových vaniček a sprchové kouty se vzdily.

Reklamace a dodávky ale pokračovaly dál. Nevhodný materiál použitý při odvětrání bytů a prakticky nedokončená izolace půdy způsobily v bytech 1. nadzemního podlaží promáčení sádkartonových stropů a vznik plísní. Z půdy se stal jakýsi začarovaný kruh. Důležité bylo nejprve všechny stavební zásahy promyslet, aby na sebe jednotlivé stavební kroky navazovaly.

V první fázi pak bylo nutné zajistit vhodnější odvětrání horních bytů a jejich napojení na digestoře s vnější cirkulací vzduchu. Poté následovalo umístění dvou nových střešních výleží tak, aby byl zajištěn každoroční přístup komínika ke komínovým tělesům a aby mohl komíník obnovit komínové těleso od plynového kotle mateřské školy. Následovalo kompletní zaizolování půdního prostoru izolační vatou, její překrytí paropropustnou fólií a realizace přístupového chodníčku z OSB desek k oběma střešním výležům. Do té doby bylo možné se po půdě pohybovat jen po horní části vyzděných příček jednotlivých bytů, a při každém nepatrném zavrátání hrozilo, že dojde k prolápnutí sádkartonového stropu v bytech. Teď se snad blížíme do cílové rovinky a pevně věříme, že úprava půdního prostoru z března 2021 je na dlouhou dobu poslední a vlastně i největší pokolaudační investicí. Všechny tyto investice stály dalších více než 400 000 Kč.

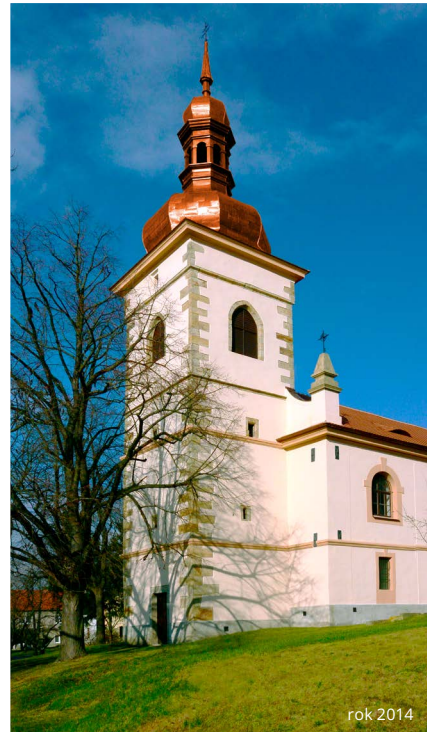
V neposlední řadě ale nesmíme zapomenout ještě na investici ve výši více jak 2 mil. Kč, která byla dokončena v roce 2018, a tou je fasáda bytového domu. Její šedá barva byla zvolena velmi citlivě s ohledem na okolní zástavbu, a z bytového domu se tak stalo uprostřed obce krásné místo k životu.

Kostel sv. Bartoloměje

Dle Ústředního seznamu kulturních památek Národního památkového ústavu se na území obce Siřejovice nachází celkem 6 nemovitých kulturních památek a 5 movitých kulturních památek. Mezi nemovité kulturní památky se řadí kostel sv. Bartoloměje, větrný mlýn, areál větrného mlýna, zahrada větrného mlýna, socha Bolestného Krista a socha sv. Anny. Movité kulturní památky jsou pak umístěny právě v kostele sv. Bartoloměje.

V tomto čísle Siřejovických listů si blíže představíme první jmenovanou nemovitou kulturní památku, a to kostel sv. Bartoloměje

Kostel sv. Bartoloměje je situován v jižní části naší obce a významným způsobem se podílí na jejím celkovém urbanistickém vzhledu. V kronice obce se pak můžeme dočíst, že v těsné blízkosti kostela býval ještě hřbitov, kde byla pochována velká část rodu Kaplířů ze Sulevic. Právě Kaplíři ze Sulevic (dnešní Sulejovice) Siřejovice vlastnili téměř 300 let.

Současná podoba kostela je výsledkem bohatého stavebně-historického vývoje a první písemné zmínky jsou datovány do roku 1384. Kostel dnešní podoby byl ale postaven mnohem později, v roce 1845. Nachází se na místě původní gotické stavby, ze které byla tehdy

do novostavby zapojena pouze věž, která je středověkého původu. Kostel byl dále upravován v roce 1872 a následně v roce 1908. Rekonstrukce, ukončená 8. prosince 1908, je dokonce zaznamenaná i v kronice obce. Kostel byl v té době více než 20 let uzavřen a bohužel se z něho ztratily náhrobní kameny s epitafy (náhrobními nápisy), které dokládaly historické osídlení naší obce. Další z větších rekonstrukcí proběhla v polovině 20. století a poslední byla dokončena v červnu 2014. A právě tato poslední rekonstrukce byla pro nás, co se týče historických nálezů, velmi důležitá. Ve věži kostela byly totiž nalezeny pamětní listy, ukryté při opravě v roce 1922, shrnující sled událostí v obci a ve světě od 28. června 1914. V ten den byl spáchán v Sarajevu úspěšný atentát na arcivévodu a následníka rakousko-uherského trůnu Františka Ferdinanda d'Este. Měsíc poté vyhlásilo Rakousko-Uhersko odvetnou válku Srbsku. Stalo se tak 28. července 1914. Na základě předchozích aliančních smluv následovala řetězová reakce ostatních států a během zhruba čtyř týdnů se ve válečném konfliktu ocitla většina Evropy. Z listin nalezených ve věži kostela je již při čtení prvních řádků patrná obrovská radost pisatele z výsledku této světové války. Záměrně píše "světové války", protože se jí tak skutečně říkalo. Až mnohem později obdržela pořadové

číslo "jedna". Dne 11. listopadu 1918, když tato válka skončila kapitulací Německa, totiž nikdo nevěřil, že by člověk dokázal stejnou hrůzu připravit hned dvakrát. První světová válka si vyžádala přes osmnáct milionů životů a jejím výsledkem byl nejen rozpad několika monarchií, ale i vznik nových států včetně Československa. V této válce položilo život na frontách celkem 20 mužů z naší obce, na jejich počest byl 17. 5. 1925 slavnostně odhalen pomník na památku padlých. „28. října 1918 stala se naše vlast svobodnou, kterou nazýváme Republikou Československou, s tatíčkem Masarykem jako prvním Prezidentem v čele.“ I z této věty je patrná velká radost a hrdost pisatele pamětních listů nalezených ve věži kostela. Tím pisatelem byl Josef Šafr, první poválečný starosta Siřejovic. Starostou byl zvolen v nových obecních volbách, které se konaly 15. 6. 1919, a byl velmi hrdý na to, že je Čech a že právě Češi získali v těchto volbách naprostou většinu hlasů. Obecní volby byly ale teprve začátkem pomalého a trpělivého návratu k normálnímu životu. Obec byla po válce vydrancovaná, zanedbaná, cesty byly poničené a obecní majetek neudržovaný. Trpělivost se ale vyplatila. Již za pár měsíců se podařilo zajistit v obecní škole výuku v českém jazyce, založit Sbor dobrovolných hasičů a v roce 1922 dokončit elektrifikaci dolní části obce. Tuto stavbu realizoval Josef

Nedoma - elektrický podnik z Roudnice nad Labem za cenu 110 000 Kč a již v roce 1926 byla síť rozšířena podél silnice k Lovosicům a Keblicům.

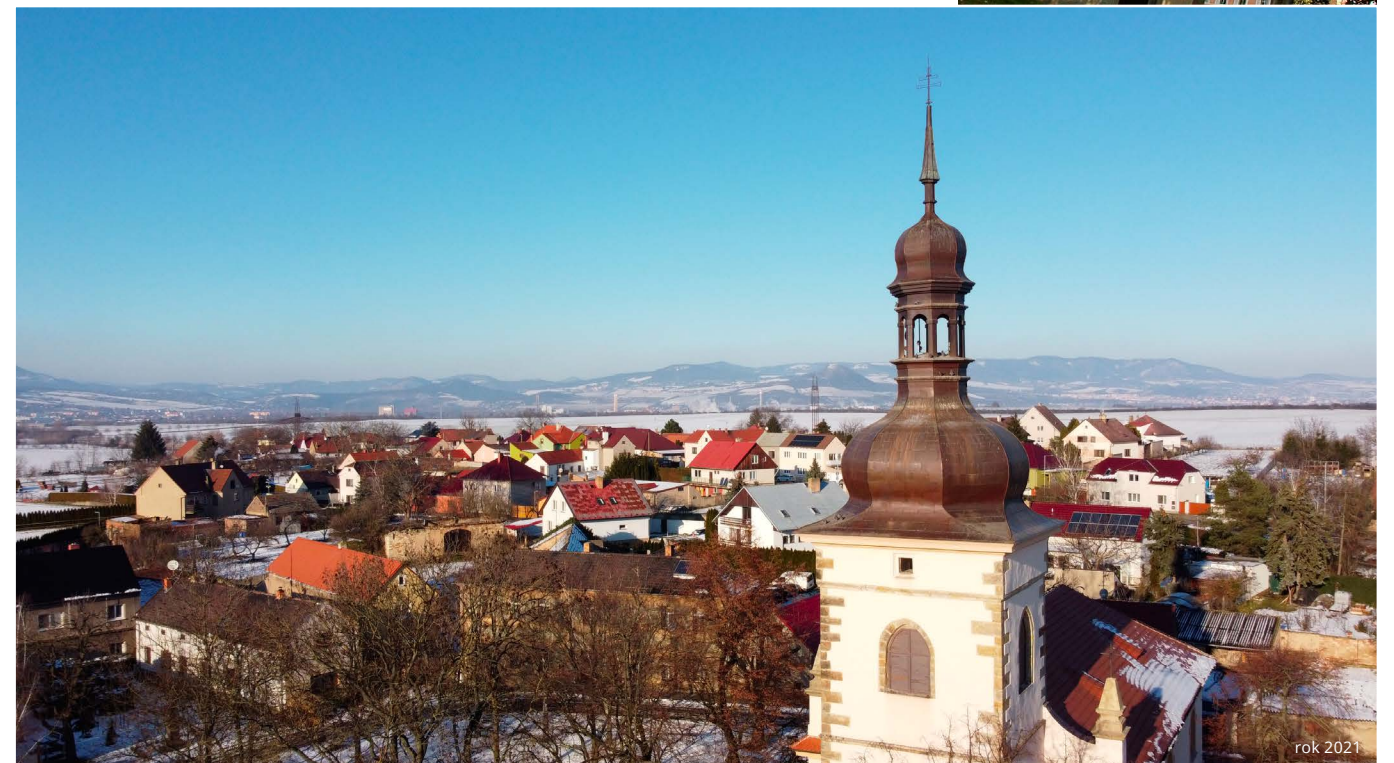
Ale vraťme se zpět k budově kostela. Jedná se o jednolodní stavbu obdélníkového půdorysu, z něhož na jihozápadě vystupuje původní gotická věž. Ta je ukončena jednoduchou římsou, nad kterou se vypíná cibulová střecha se zvoníčkou. Nároží věže, které má celkem čtyři poschodí, jsou armovány kamennými kvádry. Omítané vnitřní zdívo v prvním patře věže (na rozdíl od vyšších podlaží) naznačuje výjimečnou funkci prostoru,

mohla zde být např. pokladnice. Zvonové patro je pak osvětlováno čtyřmi hrotitými okny s kamenným ostěním ve všech čtyřech stěnách a otvory vyplňují dřevěné horizontální žaluzie. Zvonová stolice je ale bohužel prázdná. V kronice obce se však můžeme dočíst, že ne vždy tomu tak bylo. Kostel měl totiž dokonce zvony dva. Zvon "Hranač" vážící 1 150 kg a zvon "Poledňák" vážící 485 kg byly dílem Františka Herolda a pocházely z litoměřické dílny kovolijců Heroldů. Když nadešla první světová válka, neminulo bohužel drancování ani kostel v Siřejovicích a oba zvony zmizely. V kostele jsme při konzervaci varhan objevili dřevěnou část hlavy pro zavěšení zvonu. Bylo by hezké, kdyby se podařilo do zvonového patra vrátit to, co tam patří a oživit ho vyzváněním.

Fasáda kostela je poměrně jednoduchá, členěná okenními, respektive vstupními otvory, lemovanými šambránami. Okna jsou rozmístěna ve dvou úrovních a odděluje je římsa, která obíhá celý kostel. Dolní okna jsou obdélníkového tvaru, horní půlkruhově zakončená. Zajímavý a na sakrálních objektech naprosto ojedinělý je krov vlašské soustavy nad lodí a presbytářem. Nejbližší lokalitou, kde se podobný typ krovů vyskytuje, je nedaleké pevnostní město Terezín. Ovšem na sakrální stavbě je tato konstrukce zcela mimořádná a za své jméno vděčí Itálii, kde se tento typ krovu hojně používal. Vlašská soustava krovu je totiž jednou z nejstarších, její použití sahá až do samotného Říma.

Interiér kostela je také velmi jednoduchého provedení – s úzkým a malým plochostropým presbytářem, odděleným od lodi vítězným obloukem a se zděnou tribunou, která je nesena dvěma sloupy. Na tribuně jsou umístěny varhany známého pražského varhanáře Jindřicha Šifnera z poč. 20. stol. Původně byly vybaveny šla-

pacím mechanismem na dmýchání vzduchu do koženého vaku, později byly opatřeny elektromotorovým dmýchadlem a do kostela je věnovali Rosalie a Moritz Bertoni. Značně originálním prvkem interiéru je třístranný ochoz, nacházející se v presbytáři v úrovni nástavce hlavního oltáře. Samotnému presbytáři pak dominuje dřevěný oltář sv. Bartoloměje a boční oltář Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a boční oltář Panny Marie. Součástí vybavení je i novodobá dřevěná kazatelna a interiér dokresluje ještě 14 obrazů Křížové cesty. Vybavení kostela není bohužel původní, bylo dovezeno ze zrušené zámecké kaple z Horního Jiřetína.

STŘÍPKY Z MŠ SIŘEJOVICE

Vzhledem k přetrvávající vážné epidemické situaci v celé České republice byla naše školka od 1. 3. 2021 na základě rozhodnutí vlády ČR uzavřena. Dětem, pro které je ve školním roce 2020/2021 předškolní vzdělávání povinné, mateřská škola poskytuje vzdělání distančním způsobem (jedná se o výuku na dálku).

Ale i když nemáme ve školce naše úžasné dětičky, které nám moc schází, panuje u nás čilý ruch. Všichni, kdo mají ruce a nohy, se zapojili do práce. Stihli jsme totiž nejen úplně celou školku vymalovat a uklidit, ale proběhly i menší úpravy v naší herničce. Z naspořených financí z roku 2020 jsme totiž do herny pořídili ještě další úložný nábytek na hračky. Drobné, a hlavně neskladné hračky, jako je lego a dřevěné kostky, tak budou mít děti uložené v plastových boxech, které pak jednoduše zasunou do dřevěných rámu. A jelikož chceme u dětí podporovat pohybové a sportovní aktivity, pořídili jsme ještě žebřiny a švédskou lavičku. Toto sportovní náčiní jsme mohli zakoupit díky našim sponzorům (obec Keblice, obec Vrbičany, spol. AMA s.r.o. a Spojmat - Otto Hanuš), kterým tímto děkujeme.

Naši školku pravidelně navštěvuje Štěpánčino divadélko a součástí vystoupení je vždycky nějaký pohádkový příběh plný povídaní a písniček.

Mamí, tatí, já už umím programovat! Pracovat s robotickou beruškou a tematickou podložkou, to je pro nás hračka.

Víte, co je u nás nového? Máme novou švédskou lavičku a žebřiny! Nemohli jsme je proto nechat zahálet a hned jsme je všichni společně vyzkoušeli.

Zimní olympiáda má být na sněhu. Ale co když prostě nenapadne? Naše paní učitelky si dokážou poradit, a tak jsme si dnešní soutěžní den moc užili.

Nakonec jsme se sněhu přeci jenom dočkali. A že to byla parádní sněhová nadílka, která tadý už hodně dlouho nebyla. Naše paní učitelky neváhaly, nakoupily ježdíky a hurá všichni na svah! To byla jízda, krásně jsme si to užili!

Masopust je třídní lidový svátek, který se slaví ve dnech předcházejících Popeleční středě, kterou začíná 40denní půst před Velikonocemi. Přípravou na masopust býval čtvrtek před masopustní nedělí, nazývaný „tučný čtvrtek“ či „tučňák“. Panovalo přesvědčení, že v tento den má člověk jíst a pít co nejvíce, aby byl celý rok při síle. Ve školce jsme si proto společně upekli výborné masopustní koblížky. Masopustní veselí jsme společně zakončili karnevalem.

Již tradičně se u nás ve školce konají pravidelné keramické dílničky. Práce s keramickou hlinou děti moc baví a jejich výrobky jsou neskutečně kouzelné.

MYSLIVCI

Volný pohyb psů v honitbě

Majitelů psů stále přibývá, nic proti tomu, ale volný pohyb psů v honitbě se stává problémem a často končí konfliktem mezi majiteli psů a myslivci.

Pro naši orientaci musíme vysvětlit, co je to honitba. Honitbu tvoří honební pozemky, lesní, polní, smíšené, které orgán státní správy myslivosti uznal za honitbu. Věc je složitější, a proto doporučuji neznalému majiteli psa považovat všechny pozemky v okolí obce za honební. Neznalost je častým důvodem problémů. Zákon o myslivosti č. 449/2001 Sb. upravuje povinnosti vlastníků domácích zvířat v § 8, 9 a 10. Zákon přímo zakazuje vlastníků domácích zvířat nechat je volně pobíhat v honitbě mimo vliv svého majitele nebo vedoucího. Řada soudních rozhodnutí stanovila, že pod vlivem vůdce je pes pouze na vodítku.

Většinou se majitelé psů domnívají, že mimo obec mohou psa pustit například z důvodů výcviku a podobně. Je to však zakázáno. Orgán státní správy myslivosti uloží pokutu až do výše 10.000 Kč fyzické osobě, která se dopustí přestupku tím, že nesplní nebo poruší povinnosti uvedené v §9 odst. 1, tedy například použít pejska na volno.

Cílem je samozřejmě chránit zvířata, zvěř a přírodu. Určité měsíce roku jsou přitom kritičtější než jiné. Jde o období strádání zvěře v zimě, se sněhovou pokrývkou a mrazem. Dále jde o období hnízdění, vysokého stupně březosti samic, tedy přibližně od března do kladení mláďat zhruba měsíc po něm, tedy asi do konce července. V takovém období může rušení zvěře volně pobíhajícími pejskem skončit útrapami i smrtí volně žijících zvířat. Například koroptev opakovaně vyhnána z hnízda toto zanechá, a snůška je ztracena. Jak dopadne vysokobřezí srna prohnána psem si umíme představit.

Jsem přesvědčen, že většina lidí je slušná a podobné následky na zvířatech nejsou jejich cílem. Neuvědomují si však, že volně pobíhání, nebo i výcvik psů v honitbě takové následky může mít a dokonce je přímo zakazuje zákon.

Prosím proto všechny držitele psů, aby v honitbách venčili své pejsky výhradně na vodítku.

Myslivecký hospodář: JUDr. František Hamerle

Knihovna byla v Siřejovicích založena již v roce 1908 Národní jednotou severočeskou, což byl spolek se sídlem v Praze, který právě na severu Čech podporoval národní duševní a materiální poměry české menšiny, zakládal školy a knihovny. Významným činitelem tohoto spolku byl právě Karel Maličský, český vlastenec, který má v budově obecního úřadu v Siřejovicích umístěnou svoji pamětní desku.

Kdo byl v době založení knihovny jejím knihovníkem a kde vlastně knihovna sídlila se lze bohužel jen domnívat. Bližší informace o naší knihovně lze ale spolehlivě dohledat po roce 1945. V té době měla knihovna 10 svazků a sídlila v budově čp. 9, což byla budova bývalé tzv. Panské hospody. Tuto budovu si pravděpodobně pamatuje každý z nás. Stávala totiž na významné spojnici mezi Prahou a Sassem (přesněji u hlavní silnice na odbočce ze Siřejovic na Želechovice) a typické pro ni byly barokní sluneční hodiny na průčelí, které svou krásou upoutávaly již z dálky. Podle těchto hodin a zazděného vjezdu nebo průjezdu mezi postranními pilíři je možné předpokládat, že mohlo jít o důležitou správní a obytnou budovu (velko)statku nebo sídlo feudální správy. To vše jsou ale bohužel jen domněnky, jejichž pravdivost lze doložit jen těžko. Jednu takovou pravdivou domněnku ale vyslovil kronikář Václav Kuntoš v kronice naší obce. „*Jednalo se o působivou budovu, jejíž historie je zahalena tajemstvím.*“

Ale zpátky k naší knihovně. Ta v budově čp. 9 sídlila až do vypuknutí požáru. Knižní fond se tenkrát podařilo před plameny zachránit, ale o to více škody vzniklo při vlastním hasební zásahu. Prostory knihovny a většinu knih voda poničila. Z těchto důvodů bylo tehdejší vedením obce rozhodnuto o přestěhování knihovny do provizorních prostor (přízemí budovy dnešního obecního úřadu). A pak už jen zbývalo čekat, až bude dokončena stavba hasičské zbrojnice, jejíž součástí je vlastně knihovna dodnes. A budova Panského hostince, tedy čp. 9? Objekt již zůstal po vystěhování knihovny zcela prázdný, postupně chátral, a tak byl v roce 1992, hlavně z bezpečnostních důvodů, stržen.

Ale to už jsme odbočili hluboko do historie a my se chceme v tomto článku soustředit především na současnost a na situaci, která prakticky znemožňuje provozovat knihovnu v režimu, na který jsme byli po léta zvyklí. Ve spleti vydaných vládních usnesení proti šíření koronaviru je bohužel i jedno týkající se provozu knihoven. Naše knihovna tak může být prozatím otevřena pouze v režimu, kterým bude zajištěno minimální setkávání všech návštěvníků. Plynule jsme tak přešli na formu „výdejového okénka“. A jak tato služba funguje? V případě, že na e-mail ousirejovice@seznam.cz odešlete informaci, jaké knihy byste si rádi vypůjčili, připravíme je k vyzvednutí. Pro ověření

dostupnosti konkrétních titulů můžete použít náš on-line katalog: <https://sirejovice-katalog.knihovnalitomerice.cz>. Pro všechny, kteří se z jakýchkoliv důvodů nemohou do knihovny dostavit, i nadále nabízíme roznášku domů. Takto knihovna funguje už od března 2020, kdy došlo k jejímu úplně prvnímu uzavření. Chtěli bychom proto na tomto místě poděkovat všem, kteří nám s distribucí knih a zejména časopisů mezi seniory v naší obci pomáhají.

LF knihovnice

Knižní fond

je v naší knihovně doplňován pravidelně. Každé tři měsíce ho naplňujeme díky výměnným souborům z knihovny Karla Hynka Máchy v Litoměřicích, každý měsíc pak vlastními časopisy z edice Květy, Vlasta, Tina, Receptář a Flora. Nákup nových knih probíhá průběžně během celého roku i s ohledem na aktuální potřebu školou povinných dětí. Nyní, když se malí školáci do knihovny moc nehrnou, byl knižní fond doplněn prozatím o dva tituly, ale věřme, že se brzo opět společně v naší knihovně sejdem. A malé doporučení na závěr. Podporujte i v této nelehké době děti ve čtení. Vždyť děti, které rády čtou, lépe zvládají učení, mívají lepší písemný projev, větší představivost a slovní zásobu.

Naše nové dětské knižní tituly:

Jedná se o knihy z edice "Příběhy a nové příběhy se šťastným koncem", kde hlavní postavou je vždy nějaké zvířátko, které se vlivem souhry náhod dostane do potíží. Na řadu pak přichází dětský hrdina, který se někdy sám, někdy s pomocí dospěláků, snaží zvířátku pomoci, případně ho zachránit.

DÍLNIČKA V KNIHOVNĚ

Jelikož nám současná platná usnesení vlády neumožňují ani společná setkávání při našich knihovnických dílničkách, připravili jsme pro naše nejmenší čtenáře podrobný fotonávod na výrobu krásné jarní dekorace.

Krok 1:

K výrobě papírové ovečky budete potřebovat bílou, černou a červenou čtvrtku, lepidlo, tužku, černý fix, pravítko a nůžky (my jsme si ještě připravili popcorn, který jsme na ovečku lepili tavnou pistolí, ale pokud nechcete, můžete tento krok přeskočit).

Krok 3:

Oči domalujeme černým fixem a spolu s pusou je nalepíme na hlavičku ovečky.

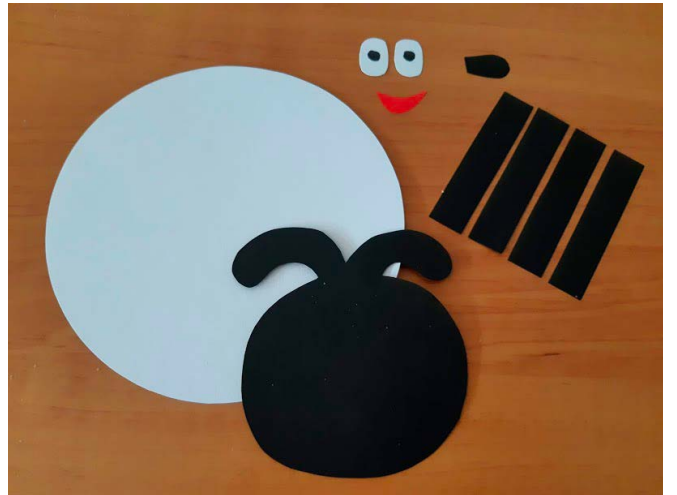
Krok 5:

Pro ty, které tvoření baví, tu máme ještě mezikrok, kterým si můžete svoji ovečku dotvořit. My jsme použili popcorn a lepili jsme ho na tělíčko ovečky tavnou pistolí. Použít ale můžete i další materiály jako vatu nebo třeba papírky ze skartovačky.

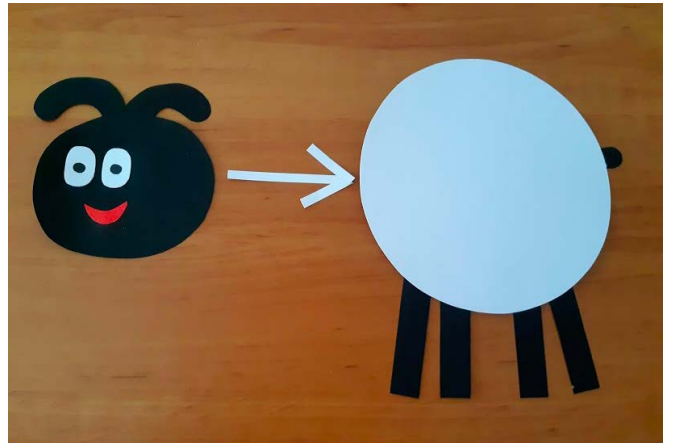
Krok 2:

Dalším krokem je příprava šablon. Budete potřebovat velké bílé kolečko (my jsme použili k obkreslení porcelánovou misku), dále menší černé kolečko s oušky, 4 nohy, ocásek, oči a červenou pusou.

Krok 4:

Na tělíčko nalepíme 4 nohy, ocásek a připravenou hlavičku ovečky.

Krok 6:

A ovečku máme hotovou. Doporučujeme nalepit ji pomocí izolepy na špejli a zapíchnout třeba do maminčina jarního truhlíku. Určitě jí tím uděláte velkou radost. Přejeme krásné tvoření a hodně zábavy.

